

Drage bralke in bralci Lokvanja!

Ponovno smo ga dočakali - konec šolskega leta namreč. Toliko lepih in pomembnih stvari se je dogajalo v tem šolskem letu, da je čas kar oddrvel mimo nas.

Prepričana sem, da počitnice vsi željno pričakujemo in prav je tako. S svojim pridnim in uspešnim delom smo si jih tudi zaslužili. Rezultati in dosežki, ki krasijo naša letošnja prizadevanja, so dokaz za to. Dejavnosti smo bili na mnogih področjih, povsod smo želi uspehe in pohvale. Največji uspehi so predstavljeni tudi v tej številki našega šolskega časopisa. Vsem, ki ste se trudili na kateremkoli področju in tako prispevali k skupnemu zadovoljstvu in uspehu šole kot celote, se iskreno zahvaljujem v želji, da bi vam pridobljene izkušnje in znanja pomagala pri vašem nadaljnjem razvoju. Posebej se želim zahvaliti Uredniškemu odboru časopisa Lokvanj z obema mentoricama, ki že četrto leto skrbi, da nas v zanimivi obliki obvešča o dogajanju v šoli.

Pred vsemi so počitniški dnevi. Uživajte jih v brezskrbni mladosti, vendar pri tem ne pozabite tudi na lastno varnost: v prometu, v vodi in v izbiranju družbe, v kateri boste preživeli svoj čas. Ne pokvarite si počitnic z dejanji, ki bi jih morali obžalovati. Preživite počitnice lepo in vrnite se v šolo zdravi in polni ustvarjalne energije.

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan v šolskem letu 2001/02 je ponedeljek, **3. septembra 2001**, za učenke in učence

- od 5. do 8. razreda ob 8.30
- od 2. do 4. razreda ob 9.00
- 1. razreda ob 9.30

INV. ST. 9299

S-37.014.77

26.9.01

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev
OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 4

Številka: 3

Šolsko leto: 2000/2001

Izdano: junij 2001

Uredniški odbor:

Maja Kaisersberger

Meli Bumbakovič

(glavni urednici)

Tjaša Frangež

Lara Lukman

Petra Rašl

Anja Dangubič

Nika Ozimek

Fotografije: Foto-video

krožek pod mentorstvom

Mirana Petka

Mentorici: Marta Šmigoc, Vlasta Bauman

Glasilo so računalniško oblikovali:

Matej Gregorec

Miha Šarc

Tjaša Šuštar

Tina Rosič

Matej Kotnik

Nejc Frangež

Blaž Slanič

Mentorici likovnih izdelkov:

Tajka Šnuderl in

Renata Blagovič

IZ VSEBINE:

NAŠI USPEHI 2

DOGAJALO SE JE NA ŠOLI,
OKROG NAS IN NAM 4

IZLETI 12

ŠPORT IN ŠAH 15

POČITNICE 18

NAŠI USPEHI

OSVOJILI SO NAJVIŠJA - ZLATA PRIZNANJA, NAJBOLJŠI UČENKI ŠOLE

V šolskem letu 2000/01 se je 73 učencev in učenk naše šole uvrstilo na tekmovanja iz znanja na državni ravni. Za tak dosežek je ob sposobnostih potrebno tudi veliko truda, prizadevnosti, obiskovanja dodatnega pouka, pomoči mentorjev, staršev. Vsak tak uspeh je pomemben za posameznika in za šolo.

Tanja Korpar, 4. a razred,
je osvojila zlato priznanje na državnem tekmovanju
Veš? Vem!.

Mentorica: Jožica Kozel

Marija Vita Zupanič, 3. a razred,
je osvojila dve zlati priznanji, na tekmovanju Veš?
Vem!. Postala je tudi državna prvakinja v Veseli
šoli.

Mentorici: Jožica Kozel, Darija Erbus

Državne prvakinja v Veseli šoli so postale še:

Sanja Čorić, 3. c razred

Nina Zupanič, 3. d razred

Tina Murko, 4. c razred

Kaja Jakolič, 3. b razred
Osvojila je vse možne točke

Tjaša Frangež, 8. c razred

Mentorici:
Darija Erbus,
Karmen Mlakar

Primož Kekec, 7. c razred,
je osvojil zlato priznanje na
tekmovanju v poznavanju
sladkorne bolezni in iz znanja
zgodovine.

Mentorici: Jožica Lešnik,
Milena Krajnc

Vesna Plohl, 7. a razred,

je osvojila zlato priznanje
iz znanja zgodovine.

Mentorica: Milana Krajnc

Nika Siebenreich, 7. b razred,

je osvojila zlato priznanje iz
znanja zgodovine.

Mentorica: Milana Krajnc

Zlati Vegovi priznanji iz znanja matematike sta osvojila:

Toni Hazdovac, 7. b razred

Mentorica: Irena Vek

Miroslav Čorić, 8. c razred

Mentor: Jože Petrovič

Osvojila je dve zlati priznanji in postala najboljša
učenka šole na predmetni stopnji. To je:

Brigita Pihler, 7. a razred,

ki je osvojila zlato priznanje iz znanja zgodovine in
zlato Stefanovo priznanje iz znanja fizike.

Mentorici: Milena Krajnc, Irena Vek

Naziv najboljše učenke na razredni stopnji je
osvojila

Jana Vidrih, 3. a razred

Je prizadevna učenka in zelo uspešna šahistka.

DOGAJALO SE JE NA ŠOLI, OKROG NAS IN NAM...

SKUPNOST UČENCEV ŠOLE JE SKLENILA SVOJE DELO Z IZBOROM NAJBOLJŠIH UČENK

Dejavnosti v skupnosti učencev so tudi v tem šolskem letu potekale po programu.

V oktobru smo se vključili v prireditev 500 zlatih odličnjakov. Sodelovali smo pri snemanju televizijske oddaje Pod klobukom. Pripravili smo kulturno prireditev ob sprejemu prvošolcev v SUŠ, v ta namen smo tudi pridobili sponzorske nagrade, da je bil sprejem bolj slovesen.

Skušali smo izpeljati vse akcije, ki smo jih zapisali v programu, ena od teh je tudi prodaja novoletnih voščilnic, s katerimi smo prislužili kar nekaj denarja za nakup nadstandardne opreme. Pohvalimo pa se lahko tudi z ocvetličanjem šolskih oken, kar je prav tako naš prispevek k lepšemu izgledu šole in boljšemu počutju v njej.

V tednu otroka smo pripravili šolski parlament na temo 11. otroškega parlamenta: OTROCI IN MLADI IMAMO TEŽAVE POD SLOGANOM: »HOČEM, TOREJ ZMOREM!« Pogovarjali smo se o težavah, s katerimi se srečujemo v obdobju odraščanja in o tem, kako jih reševati ter kaj nas pri tem spodbuja in kaj ovira. Pet učenek naše šole se je udeležilo razprave v občinskem parlamentu, sama pa sem v ptujski delegaciji odpotovala v državni zbor, kjer je potekal državni otroški parlament.

Ob koncu šolskega leta smo izbrali naj učenca oziroma učenko za razredno in predmetno stopnjo. Za najboljšo učenko razredne stopnje smo izbrali **Jano Vidrih** iz 3. a razreda, za najboljšo učenko predmetne stopnje pa **Brigito Pihler** iz 7. a razreda.

Skupaj z mentorico SUŠ želiva učencem in novi mentorici še naprej uspešno delo, saj se z lepimi željami obe poslavljava.

Predsednica SUŠ:
Maja Kaisersberger
Mentorica:
Jožica Težak

Nina, Tjaša, Neja

MČRK

MČRK so se vse leto redno sestajali in realizirali naloge iz letnega plana.

V pomladanskem obdobju smo zbirali papir in organizirali družbeno potrebno delo, da smo očistili okolico šole. Letošnji svetovni dan zdravja, 7. april, je bil posvečen duševnemu zdravju z naslovom Vsi različni - vsi enako vključeni. Pripravili smo razredne ure, oddajo po šolskem radiu in uredili pano v avli. Ker je leto 2001 leto prijateljstva in 21. april dan prostovoljstva mladih, smo v tednu od 16. do 21. aprila organizirali več aktivnosti na to temo. Pripravili smo razredno uro, oddajo na šolskem radiu, uredili pano in v časopisu Lokvanj in Tednik predstavili naše učenke, ki opravljajo prostovoljno delo.

V tednu RK, od 8. do 15. maja, smo organizirali zbiranje starega papirja in sprejeli učence 1. razredov med mlade člane RK. Za vse učence smo pripravili izkaznice in značke ter jih seznanili z nalogami MČRK preko pravljice KRIŽEM KAPICA. Učenci pa so v tem tednu zbirali igrače in jih podarili RK.

Učenci 1. razredov so se skozi šolsko leto vključevali v vse akcije, ki so potekale na šoli. Že v 1. razredu je potrebno učence naučiti, da si moramo ljudje med seboj pomagati zato, da bomo na naši Zemlji živeli lepo, srečno, človeka vredno življenje.

Tudi v letu 2001 nadaljujemo z našimi obiski in praznovanji rojstnih dni varovancev doma, le da jih sedaj obdarujemo z drugačnimi darili. V tem šolskem letu smo obiskali in obdarili 317

varovancev. Aktivni bomo tudi v počitnicah in z njimi praznovali rojstne dneve. 31. maja smo se udeležili predstavitve ISKRIC, glasila stanovalcev Doma upokojencev Ptuj. V tem glasilu pa so tudi prispevki naših učencev, ki jim polepšajo praznovanje rojstnih dni. 15. 6. so pripravili v domu zaključek za učence prostovoljce iz vseh šol. Na ta način se jim zahvalijo za opravljeno delo. Na obeh prireditvah so se predstavili tudi naši učenci s kratkim kulturnim programom.

Vsem učencem, mladim članom RK, ki ste sodelovali v kakršnikoli obliki, se najlepše zahvaljujem.

Mentorica MČRK
Sonja Pučko

Nuša Ivanuša, 4. b

Kako doživljajo praznovanje rojstnih dni varovanci doma upokojencev, lahko ugotovite iz odlomkov domskega glasila Iskrice, številka 5, maj 2001.

Naši rojstni dnevi

»...Praznovanje popestrijo učenci osnovne šole Ljudski vrt Ptuj z njihovo gospo učiteljico, ki jih na to pripravi z razvedrilnim programom... Učenci nas obdarijo z okrasnimi izdelki, ki jih oblikujejo posebej za nas. Ob takem pristrčnem praznovanju se marsikatero oko orosi ob spominu na svoje otroke in vnuke, ki so nam zasidrani globoko v srcu...«

J. Jevševar

SKRBIMO ZA ZDRAVE ZOBE

V šoli smo učenci od 1. do 4. razreda tekmovali, kdo ima najbolj čiste zobe. Umivati si jih moramo vsak dan, zjutraj in zvečer.

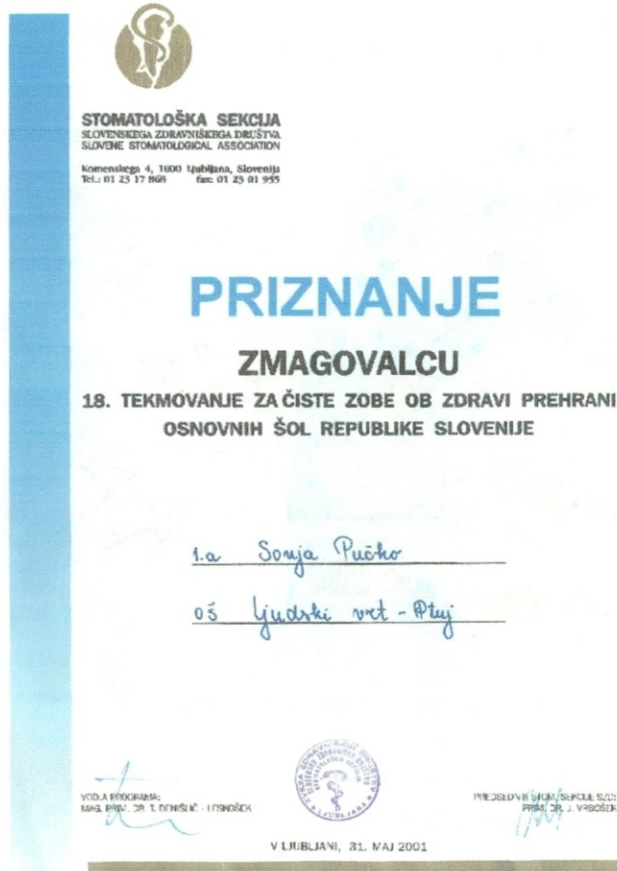
Tatjana Šučur, 1. a

Celo leto smo si umivali zobe. Vsak mesec nas je obiskala sestra Helena. Dobili smo tablete, ki so odkrile umazanijo. Naučila nas je, kako se umivajo zobje.

Sara Rojko, 1. a

Pred nekaj dnevi je prišla sestra Helena in nam povedala, da smo učenci 1. a razreda osvojili prvo mesto. Zelo smo bili veseli. Še naprej bomo skrbeli za svoje zobe.

Saša Šuligoj, 1. a

ZVEZDICE

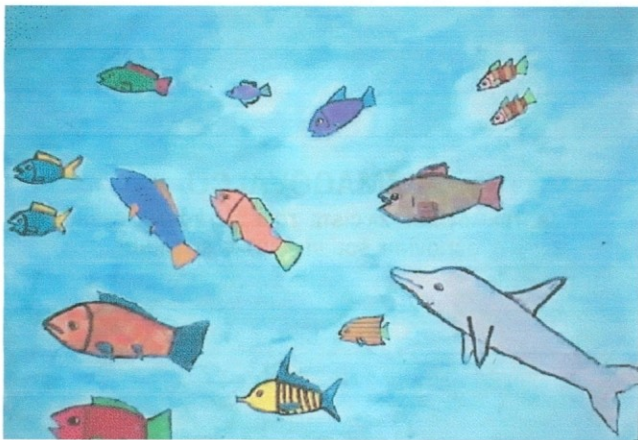
To smo mi – lutkovna skupina Zvezdice, pa saj ste nas že videli, ker smo vam pripravili že kar nekaj lutkovnih predstav.

Udeležili smo se tudi srečanja lutkovnih skupin, ki je potekalo 7. 3. 2001 v Trnovski vasi. Predstavili smo se z lutkovno igrico Mire Cajnko: Brž, zaspali smo! Ogledali smo si tudi druge lutkovne predstave. Bilo je zanimivo in zelo lepo.

Sklenili smo, da lutke še naprej ostanejo naše veselje in ustvarjalni navdih.

Lutkovna skupina Zvezdice

Jan Pečnik, 4. b

DELO V ŠOLSKI HRANILNICI

V šolski hranilnici pomagava in tudi denar vlagava.

Piševa, štejeva, pospravljava in varčevalce z nagradami privabljava.

Maša in Monika

Vsako sredo pomagamo v šolski hranilnici. Opisale vam bomo, kako to poteka. Ob 7.30 začne delovati šolska hranilnica. Najprej pripravimo stvari, ki jih potrebujemo. Nato pridejo že naši varčevalci. Vsi najprej napišejo listek, za vlogo ali dvig in ga skupaj s knjižico oddajo mentorici, ki zapiše vse potrebno v knjižico. Vsak tretji mesec dobijo varčevalci nagradico NLB, katere so zelo veseli. Ko pride še zadnji varčevalec, seštejemo denar in vse pospravimo. Nato odhitimo k pouku.

Napisale:

Monika Vuk,

Jana Kopše,

Maša Kodela, 4. a

KULTURNI DAN V PTUJSKI KNJIŽNICI

Učenci 5. razreda smo jeseni na kulturnem dnevu spoznali našo šolsko knjižnico Škrat. 20. aprila 2001 pa smo preživeli zanimiv kulturni dan v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj.

Veliko učencev je že vpisanih v mladinski oddelek, ki smo si ga najprej ogledali. Z veseljem smo odšli v pravljичno sobo, kjer smo poslušali dve pravljici, O pastirčku in uši ter Kaj je to.

Proti koncu osnovne šole bomo začeli obiskovati študijski oddelek, ki smo si ga tudi ogledali. Je velik in lepo urejen v prenovljenem Malem gradu. Imajo veliko knjig in drugega gradiva. Odkril sem tudi knjigo z naslovom Mumiji.

Zdaj vem, kam moram iti, če rabim knjigo za domače branje, za referat in za branje v prostem času. V knjižnicah je "pravo" bogastvo.

Matej Gregorec, 5. b

KULTURNI DAN NA GRADU

V petek, 20. 4. 2001, smo se odpravili na grad. Pred šolo smo se zbrali ob 8.15 uri. Po malici smo odšli na ptujski grad. Med potjo nas je zelo zeblo. Ko smo prišli na grad, smo se razdelili v dve skupini. Najprej smo odšli v sobo, kjer so razstavljene pustne maske. Naš grad je dobro ohranjen in velja za največjega in najbolje utrjenega v Sloveniji oziroma v Evropi. Vse te

stvari so razstavljene v ogromnih sobanah, ki so zelo mrzle, saj jih je zelo težko in drago ogrevati. A to nas ni ustavilo, da se ne bi zabavali in si domišljali, da smo grajske dame in gospodje.

Ogled je potekal v pritličju, kjer so razstavljena glasbila in v prvem ter v drugem nadstropju. Sošolka Valentina nam je zaigrala na klavir. Zanimivost našega gradu je ta, da je v njem živelo več družin. Zadnja, ki je živela v njem, je zapustila največ stvari, ki so postale zanimivosti našega gradu ter velika kulturna in zgodovinska dediščina za nas ter naslednje rodove. To je bila družina Herberstein, ki je imela še v svoji lasti grad na Turnišču ter v Dornavi. Z gradu je lep razgled na staro mestno jedro, Ptujsko in Dravsko polje ter Ptujsko jezero. Mestni zvonik ne kaže ure, ker je takratni graščak bil skopuh in ni hotel plačati prispevka za obnovo.

Letno si grad ogleda ogromno ljudi, ki prihajajo iz vse Slovenije pa tudi od drugod. Vsi so navdušeni nad njim, čarobno se dviga nad reko Dravo in daje mestu poseben šarm.

Sama sem že bila večkrat na ogledu, vendar vedno znova izvem zanimivosti, zaradi katerih me naš grad prevzame in navdušuje.

Eva Gaiser, 6. b

RADI HODIMO V ŠOLO

Učenci 1. razreda, ki imajo pred sabo še najdaljše obdobje šolanja v osnovni šoli, se želijo veliko naučiti in vsak dan z veseljem prihajajo v lepo urejene učilnice, kjer se skupaj z učiteljicami trudijo za čim več znanja, spretnosti in veščin.

V 1. b so zapisali, zakaj radi hodijo v šolo.

- ✕ V šoli mi je "lušno", nekaj se naučim in ubogam učiteljico.

Hana

- ✕ V šoli mi je "lušno", ko nisem zaspan, ko je sončen dan.

Matic Z.

- ✕ V šoli se kaj naučim, igram se in mi je lušno.

Monika, Matic Š. Nejc R.

- ✕ Radi se igramo.
Nejc

- ✕ Rad hodim v šolo, ker imam prijatelje in se igram z avtomobili.
Jernej M.

- ✕ S prijatelji se igramo.
Katarina

- ✕ Zaradi športne vzgoje in zaradi tega, ker nas učiteljica dosti nauči, sem rad v šoli.
Jan

- ✕ Radi hodimo v šolo, ker se dosti naučimo, računati, pisati, brati.
Roman, Žan, Tadej

- ✕ Imam prijazno učiteljico in športno vzgojo, ko ponavadi gremo ven.
Aljaž

- ✕ Ker vadimo za nastop, sem rad v šoli.
Nejc J.

- ✕ Rada hodim v šolo, da se naučim več črk in lahko pišemo narek. Lepo mi je.
Anja

- ✕ Spoznavam učiteljico.
Iva

- ✕ Ker je super.
David

- ✕ Lahko kaj delamo, tisto, kar dovoli učiteljica.
Nino

- ✕ Spoznam prijateljice in prijatelje.
Donna

- ✕ Gremo skupaj na izlet in se igramo.
Nina

- ✕ V šoli se rad učim.
Ardit

- ✕ V šoli imam veliko prijateljev in mi je zabavno.
Matija

Učenke in učenci 1. b razreda

DVE ŠOLSKI LETI

Začelo se je v sredo, 1. 9. 1999. Prvih nekaj dni smo se še spoznavali. Kar hitro pa smo učiteljici kakšno zagodli. Mučili smo se s pisanjem črk, računanjem in branjem. Kmalu nam to ni bila več muka in tudi učiteljica si je malo oddahnila. Imeli smo nekaj športnih dni in izlet.

Po zasluženih počitnicah, ki so bile za marsikoga prekratke, smo znova sedli v šolske klopi. Pričeli smo ponavljati računanje, pisanje in branje. Bilo nam je precej lažje, ker smo dosti znanja prinesli iz prvega razreda. Bino nam je tudi lažje, ker imamo isto učiteljico, kot v prvem razredu. Bili smo že navajeni nanjo, učiteljica pa nas pozna in razume. In tako smo z učiteljico pomočjo premagali vse ovire v drugem razredu.

Luka Škovrlj, 2. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE »VEŠ? VEM!«

V torek, 15. maja 2001, smo se učiteljica Jožica ter učenci Matevž, Uroš, Tanja in Marija Vita odpeljali v Ljubljano na državno tekmovanje VEŠ? VEM! Vstali smo zelo zgodaj, okrog petih, zato smo bili na vlaku precej zaspani. Da bi potovanje hitreje minilo, smo kartali.

Ker smo prišli v Ljubljano prej, kot smo načrtovali, smo se sprehodili še do Tromostovja. Tam nismo videli nič zanimivega. Pot smo nadaljevali do Cankarjevega doma. Pomalicali smo ter počasi odšli v dvorano, v kateri naj bi tekmovali. Stekli smo v prvo vrsto. Že prej smo se tako dogovorili, saj je od tam boljši razgled pa še na kakšni fotografiji se bomo morda znašli.

Naloge niso bile preveč težke. Medtem ko je komisija popravljala naloge in pisala priznanja, smo se mi zabavali ob zanimivem programu. Sledila je podelitev priznanj. Dobila sem zlato in bila zelo vesela.

Potem nas je avtobus odpeljal do živalskega vrta. Ogledali smo si vse živali, organizatorji pa so nam postregli še s kosilom iz Mercatorjevih vrečk. Učiteljica je poklicala taksi, ki nas je odpeljal nazaj na železniško postajo. Utrujeni smo posedli na vlak. Ko smo se pripeljali na Ptuj, so nas tam že čakali starši.

Žal mi je bilo, da je dan tako hitro minil. Po drugi strani pa sem bila vesela, da sem doma, saj sem bila že pošteno utrujena.

Marija Vita Zupanič, 3. a

V nedeljo, 3. junija 2001, smo se v Cankarjevem domu, na podelitvi diplom, dobili državni prvak iz Vesela šole. Mentorica Darja Erbus in pet deklic iz naše šole, med katerimi sem bila tudi jaz, smo se ob 6.45 z vlakom odpeljale v Ljubljano. Med potjo smo se zabavale in igrale družabne igre. Ko smo prišle v Ljubljano, smo se odpravile v Cankarjev dom, kjer so nam podelili diplome Vesela šole. Ogledale smo si tudi predstavo Rika in razbojnikov. V kaborni in karimorni predstavi, smo šle še v Mc Donalds. Vesela šola je bila res vesela, saj smo za svoj trud dobile diplome in preživeli zelo lep dan, ki mi bo vedno ostal v spominu!

* Bila sem zelo presenečena, ko so mene in še 14 učencem, ki so dosegli vse točke, poklicali na odru. Došla sem kmalu, ki sem je bila vesela, ker rada berem. Bila sem ponosna na svoj doseg in skomika sem, da bom še naprej brala Pil in sodelovala v Veseli šoli.

MI IN ČISTO OKOLJE

Ko ležem k počitku, velikokrat razmišljam, kako sem srečna, ker imam dom, ki ga obdaja zelenica, drevesa, vinska trta, okrasno grmičevje in mnoge cvetice. Skupaj s staršema skrbimo za urejeno okolico hiše. Z veseljem opravimo vsak svoje delo, ki ga ni malo.

Kako pa je v naravi? V naravi pa je vse drugače. Ko sva z babico gledali v potok Grajena, sva ugotovili, da v njem ni več življenja. Nekoč so v vodi plavale postrvi, v vročih poletnih dneh pa kopali otroci. Danes je drugače. Dno struge je poraščeno z mahom, v vodi bi lahko našli le še kakšno pijavko, odvrženo plastiko, pločevinke, različne vrečke, posodo,...

Posode za smeti so gotovo žalostne! Sedaj razumem, zakaj v potoku ni več rib. Življenje v strugi so uničile odvečne odplake, ki jih človek

dan za dnevno spuščanja vanj. Tudi v drugih vodah ni drugače.

Po televiziji lahko večkrat slišimo in vidimo grozljive prizore živali, ulete v naftne madeže. Človek - zakaj?

Ko naju je pot vodila v gozd, sva se samo spogledovali. Saj to ni res! Odkrili sva velika odlagališča odpadkov. Človek uničuje gozd in s tem naravno zavetje mnogih živali. V gozdu so njihova bivališča, tam si najdejo hrano. Spremeniti moramo naš odnos do narave, vode, gozdov, igrišč, zelenic,...

Tudi pri pouku se veliko pogovarjamo, kako ohraniti zdravo okolje.

Učenci razredne stopnje smo sklenili, da bomo redno skrbeli za urejenost okolice naše šole. V tem šolskem letu bomo učenci 3. a trikrat dežurni. Dvakrat tedensko smo pobirali odpadke. Če bi vsi odlagali odpadke samo tja, kamor spadajo in če bi vsi skrbeli za urejenost okolja, nam ne bi bilo potrebno nikoli pobirati smeti. Ni nam bilo težko, a kar verjeti nismo mogli, da smo zbrali toliko odpadkov.

Skupaj smo ugotovili, da moramo spremeniti odnos do narave. Odraslim želimo pokazati, kaj vse zmoremo. Od njih pa pričakujemo pomoč. Skupaj zasadimo drevesa! Zbirajmo in razvrščajmo odpadke za ponovno predelavo. Postanimo dovolj močni, da rešimo živali in sebe.

Ob branju knjige Benjaminove sanje sem spoznala, kako pomembna je zdrava narava za vsa živa bitja na našem planetu.

Lara Petek, 3. a

SEM KOŠEK ZA SMETI

Sem košek za smeti. Stojim v parku. Vse okoli mene so lepe grede. Vse je zeleno in tudi jaz sem zelen. Zelo sem srečen! Saj nisem za neokusne odpadke, temveč za papir, suh papir. Zgoraj imam pa majhen krožnik za kadilce.

Imam lepo življenje!

Maruša Malovič, 2. b

Sem zelo moderen košek. Stojim sredi parka. Vsak dan me obiščejo podgane, ki mi odnesejo skoraj celo shrambo smeti. Mimo hodi tudi kužek Pik, ki me vedno, ko gre mimo mene, čisto celega polula. Nič mi ne pomaga, če vpijem na njega, sicer pa je v redu, da me malo osveži. Vsak drugi dan se srečam s smetarji, ki me očistijo. Nimajo dosti dela, saj jim pomagajo podgane. Ime mi je Parko. Sem zelo nenavaden rumen koš.

Neva Poherc, 2. b

Sem košek za smeti. Stojim v gradu. Sem zelo lep in pozlačen. Star sem, ker sem bil že v rimskih časih. Najbolj sem sovražil, ko je kdo vrgel kamen vame. Če je bilo v meni kaj, kar je še delovalo, sem si kar vzel. Zdaj sem v steklu in vse je zavarovano z alarmom. Zato je dobro biti iz rimskih časov.

Rok prosenica, 2. b

Sem košek za smeti. Sem sive barve. Ime mi je Pomorko, ker stojim ob morju. Nekega dne pride mimo katamaran, iz katerega izstopi gospod Carlos. Vrže vame cigaretni ogorek. Carlos odide v mesto. Začnem goreti. Mimo pride deček Mihec in pokliče gasilce. Gasilci pogasijo in ker je tako močen tok, padem v morje. Gasilci žalostno odidejo. Jaz pa plavam in plavam več let. Leta 2001 pa prispem na otok Takatuka. Tam me zamorci vzamejo in dajo vame same banane. Pojem banane in odplujem nazaj na morje. Tam me Mihec pobere in me postavi na rob obale. Pride smetar in me odpelje na smetišče, kjer me zažgejo. Ven pa pridem spet čist in nov. Odpeljejo me nazaj v trgovino in me prodajo.

Jure Jaušovec, 2. b

Sem košek za smeti. Moj dom je šola. Sem zelene barve. Star sem 9 let. Včeraj sem imel hude sanje. Sanjal sem, da je neka mama vrgla vame lepo igračo. Čez nekaj časa pride mimo nek fantek in zagleda igračo. Naskrivaj jo vzame in gre domov. Čez nekaj let se fantek vrne. Star je 15 let in hodi v osmi razred. Dvigne me in vrže v globok ribnik. Ko sem se zbudil sem ugotovil, da sem sanjal. Potem res pride neka mamica, ki vrže igračo vame. Bojim se, da se bo zgodilo isto kot v sanjah.

Simon Žlender, 2. b

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE PISATELJU IVANU POTRČU

V soboto, 9. 6. 2001, sva se z bratom Davidom zjutraj odpravila pred knjižnico Ivana Potrča. Prišla sva okrog osme ure. Pred knjižnico je bilo že veliko ljudi, ki so bili nasmejani in dobre volje, kajti družilo jih je skupno veselje, da bo tega dne spominska plošča Ivana Potrča končno odkrita. Do pol devete se nas je zbrala velika množica in tako smo se odpravili proti Potrčevi domačiji. Kot nalašč pa so naju prosili, naj greva po film za fotoaparata. To sva naredila z veseljem, toda nisva pričakovala, da naju bo skupina čakala v sončnem parku, zato sva se sama odpravila proti domačiji, misleč, da je skupina že veliko pred nama. Na srečo sva srečala gospoda knjižničarja, ki je pot do domačije poznal in se z njim odpravila za skupino. Ves čas smo hodili hitro, saj smo mislili, da bomo skupino tako lažje ujeli. Toda iz tega ni bilo nič. Skupina je bila za nami, a mi tega seveda nismo vedeli. Hodili smo po slepih poteh, a vseeno smo prišli na domačijo Ivana Potrča. Takrat smo se zavedali, da smo skupino prehiteli, a še vedno nam ni bilo jasno, kje in kdaj.

Na domačiji ni bilo veliko ljudi, le domačini in sorodniki Ivana Potrča. Z nama so bili zelo prijazni. Okrog desete se je pripeljal še Potrčev brat Franc in nama povedal nekaj o življenju brata Ivana in o njegovi družini. Tako sem izvedela veliko zanimivih stvari o Potrčevih. Okrog pol enajste pa je skupina prispela na domačijo. Tako smo izvedeli, kje smo se izgubili in ugotovili, da smo bili ves čas pred njimi.

Nato se je začela otvoritev. Po uvodnem delu je učenka 8. razreda OŠ Grajena prebrala odlomek iz Potrčeve povesti Zébe. Pevski zbor je odlično

zapel štiri pesmi. Moj brat David je prebral nekaj besed o pisatelju Potrču, za konec pa je gospa Viktorija Dabič izrazila zadovoljstvo, da njena prizadevanja za odkritje niso bila zaman. Prišel je trenutek, ko sta gospod župan in gospa Viktorija odkrila spominsko ploščo. Tamkajšnji domačini so nas pogostili z okusnim pecivom, sokovi, keksi, domačo zaseko, sirom, mesom, kruhom, zelenjavo...

Nekaj časa smo se še pogovarjali in se nato razšli.

Z Davidom sva prišla domov okrog druge ure popoldan. Bila sem utrujena, a ni mi žal, da sem se tudi jaz udeležila tega dogodka, s katerim so Ptujčani počastili spomin na pisatelja Ivana Potrča.

Jana Bedrač, 7. a

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA - EPI LESEPREIS

Že drugo šolsko leto učenci tekmujejo tudi za nemško bralno značko. Še posebej letos, ob Evropskem letu jezikov, je bilo tekmovanje zahtevnejše. Učenci o v mesecu maju predstavili prebrane knjige in mnenja o njih v šolski avli. Tekmovanje je potekalo 5. 2. 2001. Učenci so bili nagrajeni s knjižno nagrado, priznanjem in značko.

V **6. razredu** sta Daniel Gašljevič in Marjan Kekec prejela priznanje in značko. Mihael Bezjak, Davorin Cingesar, Tadej Zorec in Lucija Zelenik so prejeli bralno značko.

V **7. razredu** sta Andrej Golob in Katja Jerenec prejela priznanje, značko in še knjižno nagrado. Priznanje in značko so prejeli Barbara Selinšek, Matej Metličar in Dani Ojnik. Primož Petek, Dejan Mazera, Damjan Pavko in Tomaž Lačen so prejeli bralno značko.

Učenci **8. razreda** pa so v mesecu marcu tekmovali za priznanje "Bücherwurm". Uspešni so bili: Petra Galovič, Uroš Majerič, Mario Lizzi, Jolanda Starčič, Jana Petek, Janja Murko, Nataša Viher in Doroteja Bezjak.

Čestitamo!

Mentorica:
Jelica Primožič

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA - EPI READING BADGE

5.RAZRED

Učenca, nagrajena s knjižnim kazalom,
priznanjem in knjigo :

1. Matej Gregorec
2. Damijan Zorko

Učenci nagrajeni s knjižnim kazalom in
priznanjem :

1. Larisa Sabath
2. Rok Fajt
3. Urška Koletnik
4. Maja Petek
5. Sanja Zupanič
6. Luka Rebek
7. Žan Milič
8. Vid Irgl
9. Doroteja Kotnik
10. Maja Vičar
11. Tina Rosič
12. Mojca Žlahtič

Učenca, nagrajna s knjižnim kazalom :

1. Nina Krušič
2. Nejc Topolnik

6. RAZRED

Učenci, nagrajeni s knjižnim kazalom,
priznanjem in knjigo :

1. Anja Dangubič
2. Tomaž Korpar
3. Cvetka Gašparič
4. Valentina Žitek
5. Špela Težak

Učenci, nagrajeni s knjižnim kazalom in
priznanjem :

1. Mojca Golob
2. Sašo Hojnik
3. Peter Ferme
4. Taja Bračič
5. Miha Brenčič

Učenci, nagrajeni s knjižnim kazalom :

1. Marko Bočkaj
3. Tina Janžekovič
4. Jernej Šemnički
5. Matej Voda

7.RAZRED

Učenci, nagrajeni s knjižnim kazalom,
priznanjem in knjigo :

- 1.Toni Hazdovac
- 2.Miha Rosič
- 3.Miha Čeh

Učenci, nagrajeni s knjižnim kazalom in
priznanjem :

1. Neva Siebenraich
2. Nika Siebenreich
3. Aljaž Praprotnik
4. Nejc Iljevec
5. Lovro Mileta
6. Daša Savič
7. Jaka Kodela
8. Tanja Zelenik
9. Nika Ozimek
10. Katja Zorko

Učenka, nagrajena s knjižnim kazalom :

1. Mojca Zorec

8.RAZRED

Učenke, nagrajene s knjižnim kazalom in
priznanjem :

1. Alja Verdenik
2. Emina Murselovič
3. Lara Lukman
4. Tjaša Frangež
5. Maja Kovač
6. Mija Erbus

Čestitamo!

Mentorici : Saška Zadravec,
Vesna Hazdovac

Klara Bigec, 4. b

IZLETI

NAŠ IZLET

V četrtek smo se odpravili na izlet v Maribor. Peljali smo se z avtobusom. Pridno smo sedeli in zraven veselo prepevali. Kmalu smo prispeli v Maribor. V parku smo se najedli in poigrali. Potem smo se odpravili v akvarij – terarij. Tam smo videli kače, želve, kuščarje, ribe... Nato smo se odpravili na sprehod k Trem ribnikom. Potem smo se odpeljali na snežni stadion. Tam smo se veselili in kotalili po bregu navzdol. Kmalu je prišel čas za odhod. Utrujeni smo posedli v avtobus in se odpeljali proti domu. Pred šolo so nas pričakali starši.

Mateja Zorko, 1. a

NAŠ IZLET

Zbudil sem se zgodaj, ura je bila 6.30. Zbudil sem mamico, ki mi je dala nekaj za malico. Vzel sem nahrbtnik in odšel v šolo. Od tam nas je avtobus odpeljal ob osmih.

Pot nas je vodila čez Ptujsko Goro v Majšperk, kjer smo si ogledali, kako v tovarni Planika izdelujejo čevlje. Potem smo šli v Rogatec, kjer smo si ogledali muzej na prostem. Odpeljali smo se v Olimje, kjer smo si ogledali staro lekarno in cerkev. Naša naslednja postaja je bila Koča pri čarovnici.

Bližala se nam je zadnja postaja, to je bil Jelenov greben. Tam smo nahranili jelene in si kupili sladoleda. Imeli smo se lepo.

Marko Prcač, 2. a

TRETJEŠOLCI V RUDARSKEM VELENJU

V letošnjem letu smo se odločili, da gremo na izlet v Velenje, ki je 5. najlepše mesto v Sloveniji in ima 33.500 prebivalcev. Učiteljica nam je povedala, da si bomo ogledali muzej premogovništva, smučarsko skakalnico in termoelektrarno v Šoštanj.

Z avtobusom smo se vozili približno dve uri in pol. Med vožnjo smo opazovali naravo in peli. Ko smo prispeli v Velenje, smo si najprej

ogledali smučarsko skakalnico, ki je dolga 85 m. Imajo tudi tri manjše skakalnice, ki so dolge 8, 14 in 22m. Naredili si bodo še skakalnico, ki bo dolga 40 m. Vse to nam je povedal Ronaldo, ki je tudi tekmoval v smučarskih skokih. Prvič je skočil, ko je bil star 5 let, 20 let je z veseljem skakal. Skačejo tudi ponoči ob reflektorjih.

Pot smo nadaljevali v muzej premogovništva. Tam smo videli stara orodja, ki so jih včasih uporabljali rudarji v rudniku. Videli smo stara oblačila, kamne, vendar to niso bili navadni kamni, temveč izkopani dragoceni kamni. Videli smo tudi knjigo s podpismi obiskovalcev muzeja. Ko smo izvedeli, da gremo v rudnik, smo postali vsi zelo vznemirjeni. Vodič nam je pripovedoval o rudniku. Dobili smo vsak svoj žetonček, ki so mu rekli markica. V posebni garderobi so bile čelade, rudarska oblačila in malica. Vsak je moral svojo markico obesiti na poseben obešalnik. Vstopili smo v dvigalo, se spustili 180 m pod zemljo in se znašli na začetku rova, kjer so nekoč kopali premog. Sprehajali smo se po rudniku in poslušali vodnika. Pogledali smo si tudi prizor, kako je bilo nekoč v rudniku. Našli smo prostor in malicali. Pot do dvigala smo nadaljevali z vlakcem, s katerim so se nekoč vozili rudarji. Z dvigalom smo se vrnili na površje. Vsak si je vzel svojo markico, odložili smo čelade in halje. Markice smo oddali, tako da so lahko preverili, če smo se res vsi vrnili na površje. Učiteljica nas je napotila na avtobus. Odpeljali smo se do Velenjskega jezera, kjer smo se lahko igrali in zabavali. Ko smo se naveličali iger, smo se odpeljali do termoelektrarne Šoštanj. Izvedeli smo, da v njej dela 500 delavcev. Dan je hitro minil in morali smo se odpraviti domov.

Še dolgo se bom spominjala spusta globoko pod zemljo.

Urška Erhatic, 3. a

BILI SMO NA IZLETU

V četrtek, štiriindvajsetega maja, smo se odpravili na končni izlet.

Izpred šole smo se z avtobusom odpeljali okrog devete ure zjutraj. Peljali smo se skozi Ormož do

Veržeja, kjer smo si ogledali Babičev mlin na Muri. Lahko smo ga tudi fotografirali in si tam kupili spominke. Iz Veržeja smo se odpeljali v Turnišče, kjer smo si ogledali čevljarski muzej. Videli smo stare čevlje, razne stroje za šivanje in tudi nagačeno štokljo, ki se ji po prekmursko reče štrk. Iz Turnišča nas je pot vodila v Filovce, ki so znani po lončarstvu, predvsem po črni glini, zato smo si ogledali lončarsko delavnico. Tam je bila peč, stara od petnajst do osemnajst let in narejena iz vejic in blata. Opazovali smo lončarja pri delu, kar se nam je zdelo zelo zanimivo. Seveda smo si lahko kupili tudi spominke. Zdaj nas je pričakala Bogojina in Plečnikova cerkev. To je cerkev s posebnim okroglim stolpom. Načrt zanjo je naredil naš največji arhitekt Jože Plečnik. Ta cerkev pa ni zanimiva samo od zunaj, ampak je leta tudi njena notranjost..

Čeprav smo že jedli malico, smo bili zdaj lačni. Tako smo si privoščili kosilo v Martjancih. Jedli smo juho, dunajski zrezek, krompir in solato. To pa nam ni bilo dovolj. Zaželeli smo si sladoled. Kupili smo si ga v Radencih, kjer je zdravilišče z zelo lepim parkom. V njem so veverice, ki kar same pridejo k človeku. Radenci so znani tudi po mineralni vodi Radenska. Zadnja točka našega izleta je bila Stara Gora. Tam smo si najprej ogledali staro cerkev. Vodnica nam je povedala nekaj o njeni zgodovini. Nato smo si ogledali muzej starih predmetov. To je bila pravzaprav šola, ki so jo pred šestnajstimi leti zaprli zaradi premajhnega števila učencev. Veliko predmetov smo prvič videli. Zadnje, kar smo si ogledali, je bil mlin na veter v Sloveniji. Ogledali smo si njegovo notranjost in vedeli, kako se vrtijo vetrnice. S tem je bilo izleta konec.

Vsi smo bili zelo veseli, ker smo preživeli zelo lep dan in izvedeli veliko novih stvari.

Tina Murko, 4. c

Klara Bigec, 4. b

IZLET NA GORENJSKO

V petek, 25. 5. 2001, smo se učenci sedmih razredov odpravili na zaključni izlet. Izpred šole smo šli ob šesti uri zjutraj. Bilo je zelo zgodaj in vsi smo bili zaspani. Na avtobusu so bile poleg voznika še tri učiteljice, razredničarka Ivanka Lah, učiteljica angleščine Saša Zdravec in učiteljica fizike ter matematike Irena Vek.

Izpred osnovne šole Ljudski vrt smo se odpeljali proti Trojanam, kjer smo imeli prvi postanek, po katerem smo nadaljevali z vožnjo do Radovljice. Pot je bila zelo lepa, saj smo videli gore, in veliko potokov ter rek. V Radovljici smo se sprehodili po ulicah ter do čebelarskega muzeja. Ogled muzeja je bil zanimiv, videli smo veliko panjev in spoznali veliko novega. Po ogledu muzeja pa smo šli na kosilo. Medtem je začelo deževati in pihati. Takoj smo vedeli, da ne bomo mogli iti v Vintgar, saj bi bilo zelo nevarno, zato smo raje odšli na Bled. Tu je nehalo deževati in vsi smo bili zelo srečni, saj smo vedeli, da za dežjem sije sonce in tudi tokrat je sijalo. Z nasmejanimi obrazi smo se sprehodili okrog jezera in opazovali bleščečo jezersko gladino. Pisali smo domov, si kupili spominke in hranili lačne race. Največji užitek pa je bil opazovati tri učence, ki so skočili v hladno Blejsko jezero., To so bili: Miha, Luka in Miha. Vsak je dobil "plačilo za svoj trud". Bled je zelo lepo mesto s čudovitim parkom ter s še lepšim zdraviliščem. Čas se je bližal peti uri in odpravili proti Mcdonaldsu v Domžalah. Kupili smo si lahko različne obroke hrane. Po "pojedini" smo se odpravili domov - v Ptuj, najstarejše in najlepše mesto v Sloveniji. Prispeli smo okoli osme ure in starši so nas že nestrpno čakali.

Imeli smo se super.

Matej Metličar, 7. b

POHOD NA BOČ

V petek, prvega junija, smo imeli pohod na Boč. To je bil del programa Krpan, ki ga letos izvajamo.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Vzeli smo malico in se posedli na avtobus. Pot ni bila dolga. Avtobus nas je odložil pod Bočem in odpravili smo se na pot. Cesta je bila vijugasto zavita in zanimiva. Med potjo smo se pogovarjali, peli in se zabavali. Nato je začelo malo deževati, ampak na srečo smo že prispeli do koč. Mize so bile pod drevesi, zato nismo bili mokri. Lahko smo šli tudi v koč. S sošolkami sem ostala zunaj. Tam smo videli tudi domače živali, ki so nam bile všeč. Nismo šli na stolp, ker smo se bali nevihte. Počasi smo se odpravili navzdol proti avtobusu. Oblekli smo si anorake in v njih smo bili zelo smešni. Kmalu je nehalo deževati in posijalo je sonce. Bili smo ga veseli, nato pa smo zagledali avtobus. Veseli smo sedli vanj in počakali še ostala dva razreda, potem smo se odpeljali domov. Vmes smo imeli še manjše težave z avtobusi vendar se je vse srečno izteklo. Nato smo prispeli na Ptuj.

Avtobus nas je odložil pred šolo, poslovili smo se in šli domov.

Ta pohod mi je bil zelo všeč. Bil je zanimiv in zabaven. Vsi smo osvojili Krpana.

Šateja Nestorov, 4. c

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami sem s pevskim zborom sv. Viktorina bila v Italiji. Naš vodič je bil p. Maks, ki zelo dobro pozna Umbrio.

Z avtobusom smo se 28. aprila ob štirih zjutraj odpeljali izpod gradu. Okrog desetih smo prispeli v Padovo, kjer smo imeli mašo v cerkvi sv. Antona. Ker smo malo zamudili, smo jo morali imeti v stranski kapeli. Po maši smo si še malo ogledali Padovo, potem pa smo se odpeljali proti Assisiju, ki leži v pokrajini Umbria. Ta del je gričevnat in nekoliko spominja na Haloze. Peljali smo se mimo Trasimenskega jezera, ki je največje sladkovodno jezero v Italiji. V Assisi smo prispeli zvečer. Bivali smo v hotelu Viktor, ki je bil v majhnem kraju Rivortorto, 3 km oddaljen od Assisija. Namestili smo se v sobe, potem pa smo šli na večerjo. Po večerji smo vsi utrujeni odšli spat.

V nedeljo so nas zbudili okrog sedmih. Dan smo preživel v Assisiju, ki je slikovito srednjeveško mesto in stoji na hribu. Ogledali smo si veliko cerkva (San Damiano, sv. Klara, Santa Maria degli Angeli...) Posebej mi je bila všeč bazilika sv. Frančiška, ki so jo zgradili med leti 1228 in 1253. Zgrajena je v dveh nadstropjih, v njej so tudi zelo lepe freske znanega slikarja Giotta in barvna rozeta. V spodnjem prostoru je grob sv. Frančiška. Ko smo prišli iz cerkve, smo šli na sprehod po mestu. Imeli smo nekaj časa za nakup spominkov in pisanje razglednic. Po ogledu smo se utrujeni vrnili v hotel in šli na večerjo. Ker smo bili v Italiji, smo seveda vsak dan jedli testenine na različne načine, kar pa meni ni bili posebej všeč.

V ponedeljek je bilo naporno, saj smo si ogledali tri mesta: Gubbio, Todi in Orvieto.

Vozili smo se po čudoviti pokrajini, ki je obdana s hribi. Peljali smo se ob reki Tiberi, ki teče tudi skozi Rim. V Orvieto, ki leži na hribu, smo se morali peljati z vzpenjačo. Ogledali smo si katedralo Duomo, ki je že na zunaj nekaj res posebnega, saj ima čudovito pročelje in zelo lepo rozeto. Pater Maks nam je povedal vse o tej cerkvi. Po ogledu smo imeli še nekaj prostega časa, potem pa smo se vrnili. V hotel smo prispeli zelo pozno in smo komaj dobili večerjo, ker smo bili pozni.

V torek smo se že odpeljali proti domu. Ustavili smo se v cerkvi La Verna, ki leži na višini 1200 m.

Zadnje mesto, ki smo si ga ogledali, je bilo Ravenna. Obiskali smo grob znanega pesnika Danteja, mavzolej Galla Placidia, ki je znan po lepih mozaikih, cerkev sv. Frančiška in baziliko S. Vitale.

Na pot domov smo obtičali v nekaj kilometrski koloni. Čas smo si krajšali s petjem ob kitarah. Domov smo prispeli v zgodnjih jutranjih urah, utrujeni, a polni prijetnih vtisov.

Valentina Žitek, 6. b

IZLET V BENETKE

V petek, 27. 4. 2001, smo se s starši in bratom odpravili na enodnevni izlet v Benetke.

Zjutraj ob štirih smo se odpravili na pot. Z avtom smo se peljali do Izole, kjer smo ga pustili, saj smo pot nadaljevali z ladjo Prince of Venice. Najprej smo se dve uri peljali po odprtem morju,

da smo videli prvi otok Benetk – otok Lido, nato pa smo se še 45 minut peljali po Židovskem kanalu, kjer smo se izkrkali. Najprej nas je čakala polurna hoja do Markovega trga. Da se ne bi izgubili, smo hodili za vodiči, ki so nosili rumene dežnike. Hodili smo po ozkih ulicah in kmalu zagledali leseni Akademski most, ki je zgrajen čez kanal Grande. Ko ga prečkaš, si na Markovem trgu. Do tja smo šli vsi potniki skupaj, tam pa smo se razdelili na štiri manjše skupine – vsaka je imela svojega vodiča, ki je povedal zgodovino Markovega trga. Vsak je lahko vprašal, kar ga je zanimalo. Vodička nam je povedala, da so skoraj vsi beneški otoki umetno zgrajeni in da se vsako leto pogreznejo štiri do šest milimetrov. Ogledali smo si tudi, kako iz moranskega stekla izdelujejo izdelke. Nato si lahko šel na kosilo, vožnjo z gondolo ali taksijem. Če si se odločil za vse, nisi imel prostega časa. Časa smo imeli še dovolj, da smo šli lahko še na sprehod do mosta San Rialto. To so nam svetovali vodiči, ker so tam enake stvari bolj poceni kot na Markovem trgu, kjer ena kava stane skoraj 2000 tolarjev. Pravijo, da ti zaračunajo še zrak, ki ga dihaš. San Rialto je most, na katerem stojijo vso pot tržnice in trgovine. Mi smo se ustavili pri baru, kjer smo

popili sok, saj smo bili že zelo žejni. Ure so hitro minevale, zato smo morali nazaj na našo zbirno točko – pod zvonik, ki je visok skoraj sto metrov, natančneje 98,7 metrov in je kopija prvega, ki se je porušil leta 1902, novega pa so končali komaj leta 1912. Tam smo se še slikali, nato pa se počasi odpravili v пристanišče s taksiji. V vsakega lahko gre največ dvanajst ljudi. Peljali smo se po celem kanalu Grande, ki je dolg štiri kilometre. Čez ta kanal peljejo na drugo stran Benetk samo trije mostovi: Akademski, most Rialto in Bosonogi most, ki je tako ime dobil zaradi ljudi, ki so nekoč hodili čezenj bosi. Vožnja je trajala 45 minut. Ker je bila ura že pol pet, ob petih pa je bil odhod, smo morali nazaj na ladjo. Med vožnjo nazaj v Izolo smo videli morske pse in delfine. Prispeli smo okrog osmih zvečer. Nekaj časa smo se še sprehajali po mestu, nakar se usedli v avto in odpeljali proti Ptuj. Med vožnjo nisem skoraj nič spala, saj nisem bila zaspana. Na izletu mi je bilo zelo všeč in kmalu si želim podobnega.

Nina Kmetec, 6. b

ŠPORT IN ŠAH

DRŽAVNO ATLETSKO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL

Vso pomlad smo spremljali na šolskem radiu dosežke naših atletov in atletinj. Najboljši na šoli so se pomerili na občinskem in regijskem prvenstvu, trem izmed njih pa se je uspelo uvrstiti na državno prvenstvo, kar je že lep dosežek. Poleg **Matjaža Vesenjaka**, državnega prvaka v teku na 60 m, sta se na državno tekmovanje uvrstili skakalki **Taja Bračič** in **Janja Markotič**. Med mlajšimi deklicami se je Taja s 140 preskočenimi centimetri uvrstila na 6. mesto; Janja je v skupini starejših deklic preskočila 150 cm, kar je njen osebni rekord, in si je delila 7. do 10. mesto. Mentorja sta bila Ivan Čuš in Silva Fartek.

Katja, Barbara, Brigita, Vesna 7. a

VETER V LASEH, S ŠPORTOM PROTI DROGI

V petek, 18. 5. 2001, je bil na naši šoli organiziran športni dan pod geslom: VETER V LASEH, S ŠPORTOM PROTI DROGI. Učenci so lahko izbirali med različnimi dejavnostmi: košarka nogomet, odbojka, rolanje, kolesarjenje, učenci pa so se lahko preizkusili tudi v risanju in slikanju ter plesu. Najboljše ekipe in posamezniki pri vsakem športu, posebej mlajši učenci (5., 6. razred) in starejši učenci (7., 8. razred), so se uvrstili na zaključno občinsko tekmovanje.

Tekmovanje je potekalo v petek, 8. 6. 2001, pri OŠ Mladika. Na OŠ Ljudski vrt so tekmovali le v rolanju. Vse ekipe in posamezniki so se trudili za čim boljše rezultate. Kako dobri so bili na tekmovanju naši športniki in športnice, ugotovite iz rezultatov.

KOŠARKA (starejši učenci)

1. OŠ Ljudski vrt
2. OŠ Mladika
3. OŠ Breg

KOŠARKA (mlajši učenci)

2. OŠ Olge Meglič I.
3. OŠ Olge Meglič II.
4. OŠ Ljudski vrt

NOGOMET (starejši učenci)

1. OŠ Mladika
2. OŠ Ljudski vrt
3. OŠ Breg

NOGOMET (mlajši učenci)

2. OŠ Ljudski vrt
3. OŠ Breg
4. OŠ Olge Meglič

ODBOJKA

1. OŠ Breg
2. OŠ Olge Meglič
3. OŠ Ljudski vrt

ROLANJE

Fantje in dekleta iz OŠ Ljudski vrt so se dobro odrezali in dosegli naslednje rezultate:

Fantje

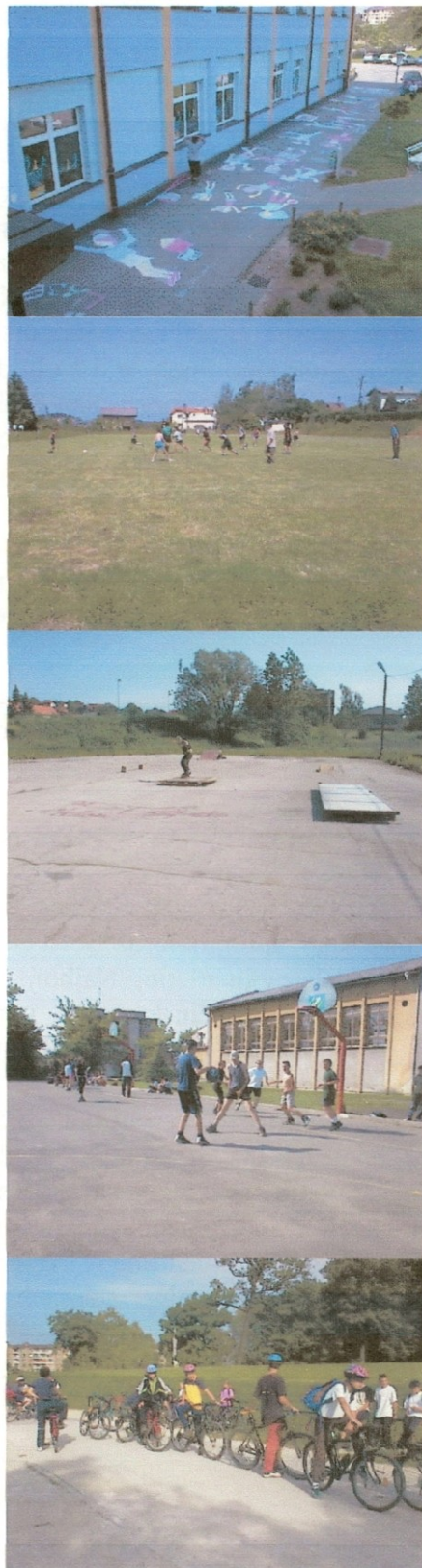
1. Luka Solina
3. Davor Zorko

Dekleta

1. Katja Bedrač
2. Nastja Tetičkovič
3. Suzana Klemenčič

Ko so bila tekmovanja zaključena, je bila pred Mestno hišo podelitev priznanj. Najboljši so dobili majice, ostali pa diplome. Podelitev so popestrile učenke naše šole, ki so pripravile plesni nastop.

Anja Dangubič, 6. c

SMOLA NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

V petek, 25. 5. 2001, žal nisem šla na izlet, ker sem imela trening. Bila sem zelo razočarana. Več kot dva meseca smo se pripravljali na državno prvenstvo v show plesih. Trening sem imela dopoldan, popoldan, zvečer. Bila je nedelja, 27. 5. 2001, imela sem malo treme in bilo me je zelo strah. Odšli smo z osebnimi avtomobili. Ob 14.30 smo morali biti v Galjevici, torej v Ljubljani. Imeli smo še vajo in dvig štartnih števil. Ob 16.00 se je začelo zares. Vsaka od nas štirih je imela drugačno frizuro in drugačno barvo zgornjega dresa. Krila smo imele enaka. Ko smo bile na odru, sem imela zelo veliko smolo, saj se mi je sredi plesa odpelo krilo. Kljub tej smoli smo vse »preživele«. Domov smo prišli okrog 21. ure.

Dolgo v noč sem razmišljala o tem, kaj se mi je zgodilo. Ni mi šlo iz glave.

Taja Bračič, 6. b

Klara Bigec, 4. b

ŠAHOVSKE NOVICE

5. mesto deklic na ekipnem državnem prvenstvu

21. aprila 2001 je bilo v šmarju pri Jelšah ekipno državno prvenstvo v šahu do 12 let, ki sta se ga udeležili ekipe deklic in fantov. Deklice: **Niki Veček, Jana Vidrih, Vanja Šeruga** in **Živa Brglez** so med 15 ekipami osvojile odlično 5. mesto. Fantje: **Žan Milić, Rok Zadravec, Dušan Potočnik, Nejc Topolnik** in **Tadej Tofant** so se med 42 ekipami uvrstili na 27. mesto.

Simultanka z ravnateljico

V sredo, 6. 6. 2001, se je 9 najboljših šahistov in šahistk (ekipa deklic z državnega prvenstva in nekoliko spremenjena ekipa fantov, namesto R. Zadravca in D. Potočnika sta bila v ekipi Marko Tominc in Mitja Zelenko) pomerila z gospo ravnateljico Tatjano Vaupotič. Rezultat je bil $7\frac{1}{2}$: $1\frac{1}{2}$ v korist ravnateljice.

6. mesto Marka Tominca

Obe ekipi, deklice in fantje, ki sta se pomerili z gospo ravnateljico, sta se v soboto, 9. 6. 2001, udeležili 4. turnirja mladih v Mariboru, kjer je najboljši rezultat dosegel Marko Tominc, in sicer 6. mesto v konkurenci 33 tekmovalcev.

Emina, Maruša, Eva in Alja, 8. a

POČITNICE

POČITNICE

POČITNICE

POČITNICE

Kako pričakujejo počitnice v 4. a razredu?

Ko razred bom končal,
bom frajer postal.
Ker bom odličnjak,
bom pravi junak.
Lepo se bom imel
in na morje blazino vzel.
Čas si bom vzel in
septembra šolo ujel.

Matej Drevenšek

Med počitnicami bo kul in žur.
Zabavali se bomo in plavali.

Timi

Počitnic se vsi veselimo
in iz šole odhitimo.
Ko počitnic je konec,
čakamo na šolski zvonec.

Aljaž Petek

V počitnicah je fino,
ker brez šole živimo.

Maša Kodela

Počitnic se veselim,
ker vedno nekaj
novega doživim!

Monika Vuk

Počitnic se veselimo,
ker se več ne učimo.

Mitja Jupič

Počitnic si že dolgo želim,
saj zjutraj lahko dolgo spim.

Tanja

Že nestrpno čakam,
da se bodo pričele počitnice.
Lahko bom koga obiskala
in bolj dolgo spala.

Lea

Počitnic se veselimo,
saj si nove izkušnje v njih pridobimo.
S šolo smo končali
in zdaj se na morje bomo odpeljali.

Aleš Meglič

Počitnice zabavne so,
ker v njih si možgane odpočijemo.

Eva B. M.

Počitnic se vedno veselimo
in z njimi v poletje odhitimo.

Jana

Petra Kosi, 4. b

Petra Kosi, 4. b

OSTALI BODO LE ŠE SPOMINI

Spominjam se dneva, ko sem z mamo prvič prišla v šolo. Bilo me je zelo strah učiteljev in šole. Minevali so dnevi in tedni, ko smo se pobliže spoznali. Z istimi sošolkami in sošolci smo skupaj preživel prvo leto, drugo in tretje, ko so se morali nekateri posloviti, saj so nastali novi oddelki. Tako smo se v 4. b razredu znašli skupaj učenci iz a, b, in c oddelka in skupaj preživel v šolskih klopih naslednjih pet let.

V 5. razredu smo dobili razredničarko Blanko Kojc. Dobro smo se razumeli, dokler nas ni začela razganjati puberteta. Prišle so težave, ki pa smo jih skupaj reševali. Vem, da so bila ta leta za razredničarko in druge učitelje naporna, vendar niso izgubili potrpljenja z nami, saj so se zavedali, da tudi nam ni lahko. Žal mi je, da smo bili včasih tako nesramni do nekaterih učiteljev, ki so nas hoteli vzgojiti v dobre ljudi.

Sedaj, ko se spominjam na vsa minula leta v osnovni šoli, se mi zdi, da so prehitro minila, žal mi je, da se bo treba ločiti od sošolcev in sošolk. Na to šolo me bodo vezali vedno lepi spomini, čeprav sem imela včasih tudi težave, ki se jih nerada spominjam. Spoznala sem pravo prijateljstvo in žal tudi pravo sovraštvo. Navadila sem se sprejemati lepe pa tudi manj lepe ocene.

Hvaležna sem vsem učiteljem in drugim delavcem šole, ki so mi vsa ta leta pomagali, da sem se veliko naučila in se na šoli prijetno počutila.

Petra Galovič, 8. b

MK-STR.K.

37.014.77

LOKVANJ: Šolsko glas/l.:4

inv.št:AR/

9299

